

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

zo 16. januára 2019*

„Odvolanie – Kontrola koncentrácií podnikov – Nadobudnutie spoločnosti TNT Express spoločnosťou UPS – Rozhodnutie Komisie, ktorým sa koncentrácia vyhlasuje za nezlučiteľnú s vnútorným trhom a fungovaním Dohody o EHP – Ekonometrický model vypracovaný Komisiou – Neoznámenie zmien ekonometrického modelu – Porušenie práva na obhajobu“

Vo veci C-265/17 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 16. mája 2017,

Európska komisia, v zastúpení: T. Christoforou, N. Khan, H. Leupold a A. Biolan, splnomocnení zástupcovia,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

United Parcel Service, Inc., so sídlom v Atlante, Georgia (Spojené štáty), v zastúpení: A. Ryan, solicitor, F. Hoseinian, advokat, W. Knibbeler, S. A. Pliego a P. van den Berg, advocaten, a F. Roscam Abbing, advocate,

žalobkyňa v prvostupňovom konaní,

FedEx Corp., so sídlom v Memphise, Tennessee (Spojené štáty), v zastúpení: F. Carlin, barrister, G. Bushell, solicitor, a N. Niejahr, Rechtsanwältin,

vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: podpredsedníčka Súdneho dvora R. Silva de Lapuerta, vykonávajúca funkciu predsedníčky prvej komory, sudcovia A. Arabadžiev, E. Regan, C. G. Fernlund (spravodajca) a S. Rodin,

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 25. júla 2018,

* Jazyk konania: angličtina.

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Európska komisia sa svojím odvolaním domáha zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie zo 7. marca 2017, United Parcel Service/Komisnia (T-194/13, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2017:144), ktorým Všeobecný súd zrušil rozhodnutie Komisie C(2013) 431 z 30. januára 2013, ktorým sa koncentrácia vyhlasuje za nezlučiteľnú s vnútorným trhom a fungovaním Dohody o Európskom hospodárskom priestore (vec COMP/M.6570 – UPS/TNT Express) (ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 2 Z napadnutého rozsudku vyplýva, že United Parcel Service Inc. (ďalej len „UPS“) a TNT Express NV (ďalej len „TNT“) sú dve spoločnosti prítomné na trhu medzinárodných služieb expresného doručovania malých balíkov.
- 3 Dňa 15. júna 2012 oznámila UPS Európskej komisii svoj zámer nadobudnúť spoločnosť TNT podľa článku 4 nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. EÚ L 24, 2004, s. 1; Mim. vyd. 08/003, s. 40, ďalej len „nariadenie o koncentráciách“).
- 4 Dňa 30. januára 2013 Komisia prijala sporné rozhodnutie. Komisia po tom, čo konštatovala, že oznámená koncentrácia by predstavovala značné narušenie efektívnej hospodárskej súťaže na trhoch dotknutých služieb v pätnástich členských štátoch, konkrétne v Bulharsku, Českej republike, Dánsku, Estónsku, Lotyšsku, Litve, Maďarsku, na Malte, v Holandsku, Poľsku, Rumunsku, Slovinsku, na Slovensku, vo Fínsku a vo Švédsku, ju vyhlásila za nezlučiteľnú s vnútorným trhom a s Dohodou o Európskom hospodárskom priestore z 2. mája 1992 (Ú. v. ES L 1, 1994, s. 3; Mim. vyd. 11/052, s. 3).

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

- 5 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 5. apríla 2013 podala UPS žalobu o neplatnosť sporného rozhodnutia. Na podporu tejto žaloby UPS uviedla okrem iného žalobný dôvod založený na porušení práva na obhajobu, v ktorom vytykala Komisii, že sporné rozhodnutie prijala na základe odlišného ekonometrického modelu, než aký bol predmetom kontradiktórnej diskusie počas správneho konania.
- 6 Napadnutým rozsudkom Všeobecný súd vyhovel tomuto žalobnému dôvodu a zrušil sporné rozhodnutie.

Návrhy účastníkov konania

- 7 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:
  - zrušil napadnutý rozsudok,
  - vrátil vec Všeobecnému súdu a
  - rozhodol, že o trovách tohto konania sa rozhodne neskôr.

- 8 UPS navrhuje, aby Súdny dvor:
- vyhlásil odvolanie za neprípustné a/alebo neúčinné,
  - zamietol odvolanie v celom rozsahu, alebo
  - subsidiárne vydal konečný rozsudok, pričom ponechá výrok napadnutého rozsudku a nahradení odôvodnenie, a
  - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania o odvolaní a trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s konaním pred Všeobecným súdom.

O odvolaní

O prípustnosti

- 9 Na úvod UPS tvrdí, že z dôvodu procesných chýb musí byť odvolanie zamietnuté ako neprípustné a v každom prípade neúčinné.
- 10 Po prvé UPS tvrdí, že Komisia spochybňuje určité skutkové zistenia Všeobecného súdu v napadnutom rozsudku bez toho, že by sa odvolávala na skreslenie skutkového stavu.
- 11 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v súlade s článkom 256 ZFEÚ a článkom 58 prvým odsekom Štatútu Súdneho dvora Európskej únie sa odvolanie obmedzuje na právne otázky. Všeobecný súd je preto ako jediný oprávnený zistiť a posúdiť relevantné skutočnosti, ako aj posúdiť dôkazné prostriedky. S výnimkou prípadu ich skreslenia preto posúdenie skutkových okolností a dôkazov nepredstavuje právnu otázku, ktorá ako taká podlieha preskúmaniu Súdneho dvora v rámci odvolacieho konania (rozsudok z 26. januára 2017, Masco a i./Komisia, C-614/13 P, EU:C:2017:63, bod 35, ako aj citovaná judikatúra).
- 12 V prejednávanej veci je potrebné konštatovať, že nesprávne právne posúdenia, na ktoré poukazuje Komisia na podporu svojho odvolania, sa týkajú dodržiavania procesných pravidiel Všeobecným súdom, ako je povinnosť odôvodniť svoje rozhodnutia a rozhodnúť o žalobných dôvodoch a tvrdeniach, ktoré sú mu predložené. Komisia okrem toho spochybňuje dôvody, na základe ktorých Všeobecný súd dospel k záveru, že bola povinná oznámiť zmeny ekonometrického modelu vykonané v priebehu správneho konania, ako aj právne následky takého neoznámenia, pokiaľ ide o platnosť napadnutého rozhodnutia. Na rozdiel od toho, čo tvrdí UPS, takáto kritika napadnutého rozsudku zo strany Komisie sa netýka skutkových zistení, ale rôznych nesprávnych právnych posúdení, ktorých sa podľa nej dopustil Všeobecný súd.
- 13 Po druhé UPS tvrdí, že odvolanie je neprípustné, keďže Komisia sa najmä v prvých dvoch častiach svojho prvého odvolacieho dôvodu obmedzuje na opakovanie argumentácie, ktorú Všeobecný súd zamietol, a to osobitne v bodoch 176, 181, 185, 186, 198 a 203 až 209 napadnutého rozsudku.
- 14 Je pravda, že odvolanie je neprípustné v rozsahu, v akom iba opakuje dôvody a tvrdenia, ktoré už boli uvedené pred Všeobecným súdom, vrátane tých, ktoré vychádzali zo skutočností výslovne zamietnutých týmto súdom. Takéto odvolanie totiž v skutočnosti predstavuje len návrh na preskúmanie žaloby podanej na Všeobecný súd, čo nepatrí do právomoci Súdneho dvora v rámci odvolania (rozsudok z 10. novembra 2016, DTS Distribuidora de Televisión Digital/Komisia, C-449/14 P, EU:C:2016:848, bod 28).

- 15 Naopak, pokiaľ odvolateľ spochybňuje výklad alebo uplatnenie práva Únie Všeobecným súdom, možno v odvolacom konaní opätovne prejednať právne otázky preskúmané v prvostupňovom konaní. Ak by totiž odvolateľ nemohol založiť svoje odvolanie na dôvodoch a tvrdeniach, ktoré už boli uplatnené pred Všeobecným súdom, uvedené konanie by čiastočne stratilo zmysel (rozsudok z 10. novembra 2016, DTS Distribuidora de Televisión Digital/Komisija, C-449/14 P, EU:C:2016:848, bod 29).
- 16 Na rozdiel od toho, čo tvrdí UPS, Komisia sa v tomto prípade vo svojom odvolaní neobmedzuje na opakovanie argumentácie, ktorú rozvinula v prvostupňovom konaní. Komisia totiž kritizuje právne odôvodnenie Všeobecného súdu v napadnutom rozsudku, najmä pokiaľ ide o prvé dve časti jej prvého odvolacieho dôvodu, v ktorých Všeobecnému súdu vytýka, že opomenul rozhodnúť o určitých tvrdeniach z jej vyjadrenia k žalobe.
- 17 Po tretie UPS tvrdí, že odvolanie je v každom prípade potrebné zamietnuť ako neúčinné, pretože nemôže viesť k vráteniu veci Všeobecnému súdu, ako požaduje Komisia. V prípade, že by sa odvolaniu vyhovel, totiž UPS žiada Súdny dvor, aby prostredníctvom nahradenia dôvodov zachoval zrušenie sporného rozhodnutia z dôvodu nedostatku odôvodnenia a porušenia práva na obhajobu Komisiou.
- 18 V tejto súvislosti stačí uviesť, že otázka, či je odvolanie úplne alebo čiastočne neúčinné, nie je otázkou týkajúcou sa preskúmania prípustnosti odvolania, ale jeho dôvodnosti.
- 19 S ohľadom na tieto skutočnosti je potrebné argumentáciu spoločnosti UPS týkajúcu sa spochybnenia prípustnosti odvolania a niektorých jeho dôvodov zamietnuť v celom rozsahu.

O veci samej

- 20 Komisia na podporu svojho odvolania uvádza štyri odvolacie dôvody. Týmito dôvodmi, ktorých viaceré časti sa čiastočne prekrývajú, Komisia vytýka Všeobecnému súdu, že sa dopustil troch nesprávnych právnych posúdení. Prvé dve sa týkajú porušenia práva na obhajobu, ako aj dôsledkov, ktoré z neho vyplývajú, a tretí porušenia povinnosti Všeobecného súdu odôvodniť svoje rozhodnutia.

O porušení práva na obhajobu

– Argumentácia účastníkov konania

- 21 Komisia v rámci prvého odvolacieho dôvodu v jeho druhej a tretej časti spochybňuje odôvodnenie uvedené v bode 209 napadnutého rozsudku, podľa ktorého „Komisia nemôže tvrdiť, že nebola povinná oznámiť žalobkyni pred prijatím [sporného] rozhodnutia konečný model ekonometrickej analýzy“.
- 22 Komisia popiera existenciu takejto povinnosti.
- 23 Komisia sa v prvom rade domnieva, že po štádiu oznámenia o výhradách nie je povinná zverejniť akékoľvek následné predbežné posúdenie bodov, na ktorých založila svoje výhrady, pričom toto posúdenie sa môže v priebehu konania zmeniť. V prejednávannej veci bola analýza vzťahov medzi úrovňou koncentrácie a cenami vykonaná na základe údajov, ktoré poskytli UPS a TNT. Metodológia, ktorou boli tieto údaje posúdené prostredníctvom ekonometrického modelu, bola ďalej spresňovaná vzhľadom na tvrdenia spoločnosti UPS. Spochybnenie posúdenia Komisie týkajúceho sa týchto údajov sa podľa nej netýka práva na obhajobu, ale analýzy dôvodnosti sporného rozhodnutia.
- 24 V druhom rade Komisia spochybňuje dôvody uvedené v bodoch 199 a 200 napadnutého rozsudku, na základe ktorých Všeobecný súd v bode 209 tohto rozsudku vychádzal z toho, že Komisia bola pred prijatím sporného rozhodnutia povinná poskytnúť spoločnosti UPS konečnú verziu modelu. Uvádza, že odkaz na rozsudok z 10. júla 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala

(C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 61), v bode 200 napadnutého rozsudku nie je relevantný. Z tohto rozsudku totiž podľa nej vyplýva záver, že hoci Komisia nemôže vo svojom konečnom rozhodnutí použiť iné výhrady ako tie, ktoré boli oznámené podnikom, toto oznámenie je predbežné a podlieha zmenám, pričom jedinou povinnosťou je povinnosť odôvodniť konečné rozhodnutie.

- 25 Pokiaľ ide o odkaz na rozsudok z 9. marca 2015, Deutsche Börse/Komisia (T-175/12, neuvverejnený, EU:T:2015:148, bod 247), v bode 199 napadnutého rozsudku, Komisia sa tiež domnieva, že tento odkaz nie je relevantný. V tomto rozsudku totiž Všeobecný súd odmietol tvrdenie založené na porušení práva na obhajobu z dôvodu, že Komisia nie je povinná zachovať posúdenia uvedené v oznámení o výhradách, a ani vysvetľovať v konečnom rozhodnutí prípadné rozdiely oproti svojim posúdeniam uvedeným v tomto oznámení.
- 26 V treťom rade Komisia tvrdí, že prístup Všeobecného súdu je nezlučiteľný so štruktúrou a lehotami nariadenia č. 139/2004. Všeobecný súd podľa nej v napadnutom rozsudku vyjadril názor, že Komisia musí pred prijatím svojho rozhodnutia poskytnúť oznamujúcim osobám všetky svoje interné úvahy. Podľa článku 17 ods. 3 nariadenia Komisie (ES) č. 802/2004 zo 7. apríla 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. EÚ L 133, 2004, s. 1; Mim. vyd. 08/003, s. 88), sa pritom právo na prístup k spisu nevzťahuje na interné dokumenty Komisie. Takýto prístup, ktorý Všeobecný súd navyše ani neobmedzil len na ekonometrické analýzy, by mohol ohroziť konanie o kontrole koncentrácií, ktoré je vymedzené veľmi krátkymi lehotami.
- 27 UPS túto argumentáciu spochybňuje.

– *Posúdenie Súdnym dvorom*

- 28 Na úvod je potrebné pripomenúť, že dodržiavanie práva na obhajobu predstavuje všeobecnú zásadu práva Únie, ktorá sa uplatní vtedy, ak má správny orgán v úmysle prijať voči osobe rozhodnutie, ktoré nepriaznivo zasahuje do jej postavenia (rozsudok z 18. decembra 2008, Sopropé, C-349/07, EU:C:2008:746, bod 36).
- 29 Pre konania o kontrole koncentrácií je táto zásada stanovená v článku 18 ods. 3 nariadenia č. 139/2004, ako aj, a to presnejšie, v článku 13 ods. 2 nariadenia č. 802/2004. Tieto posledné uvedené ustanovenia vyžadujú predovšetkým to, aby Komisia písomne oznámila svoje námietky oznamujúcim osobám, s uvedením lehoty, počas ktorej ju tieto osoby môžu písomne oboznámiť so svojimi názormi (rozsudok z 10. júla 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 62).
- 30 Tieto ustanovenia dopĺňajú ustanovenia o prístupe k spisu, ktorý predstavuje prirodzený dôsledok zásady dodržiavania práva na obhajobu (pozri v tomto zmysle rozsudok Aalborg Portland a i./Komisia C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, EU:C:2004:6, bod 68). Z článku 18 ods. 3 nariadenia č. 139/2004 a článku 17 nariadenia č. 802/2004 vyplýva, že prístup k spisu majú priamo zúčastnené strany, a to po oznámení o výhradách, s výhradou najmä oprávneného záujmu podnikov na ochrane ich obchodného tajomstva, pričom takýto prístup k dokumentom sa nevzťahuje na dôverné informácie ani na interné dokumenty Komisie alebo príslušných orgánov členských štátov.
- 31 Rešpektovanie práva na obhajobu pred prijatím rozhodnutia v oblasti kontroly koncentrácií si teda vyžaduje, aby oznamujúce osoby mohli účinne vyjadriť svoje stanovisko k existencii a relevantnosti všetkých skutočností, na ktorých chce Komisia založiť svoje rozhodnutie (pozri analogicky rozsudok z 22. októbra 2013, Sabou, C-276/12, EU:C:2013:678, bod 38 a citovanú judikatúru).

- 32 Pokiaľ ide o ekonometrické modely používané v rámci postupov kontroly koncentrácií, je potrebné pripomenúť, že analýza budúceho vývoja potrebná v tejto oblasti spočíva v preskúmaní, ako by taká koncentrácia mohla zmeniť určujúce faktory stavu hospodárskej súťaže na dotknutých trhoch. Takýto druh analýzy si vyžaduje predstavenie rôznych reťazcov príčin a následkov pre zistenie, ktorý z nich je najpravdepodobnejší (rozsudok z 15. februára 2005, Komisia/Tetra Laval, C-12/03 P, EU:C:2005:87, body 42 a 43).
- 33 Na tento účel využitie ekonometrických modelov umožňuje zlepšiť porozumenie navrhovanej koncentrácie identifikovaním a prípadne vyčíslením niektorých z jej účinkov, a tým aj zvýšiť kvalitu rozhodnutí Komisie. Je preto nevyhnutné, aby v prípade, že Komisia chce založiť svoje rozhodnutie na takýchto modeloch, mohli oznamujúce osoby uviesť v tejto súvislosti svoje pripomienky.
- 34 Zverejnenie týchto modelov a zvolených metodologických alternatív, ktoré boli podkladom pre ich vypracovanie, je potrebné o to viac, že ako uviedla generálna advokátka v bode 43 svojich návrhov, takéto zverejnenie prispieva k spravodlivému charakteru konania v súlade so zásadou riadnej správy vecí verejných zakotvenou v článku 41 Charty základných práv Európskej únie.
- 35 Komisia však tvrdí, že nie je povinná zverejniť všetky zmeny vykonané na modeli vypracovanom v spolupráci s účastníkmi koncentrácie, na ktorom sa zakladajú oznámené výhrady. Komisia zdôrazňuje, že v takejto fáze sa výhrady môžu vyvíjať a že zmeny vykonané na modeloch možno prirovnať k interným dokumentom, na ktoré sa nevzťahuje prístup k spisu.
- 36 Pre oznámenie o výhradách je nepochybne charakteristické, že je predbežné a môže podliehať zmenám, ktoré Komisia uskutoční vo svojom neskoršom posúdení na základe pripomienok, ktoré jej v odpovedi predložili strany, ako aj na základe ostatných skutkových zistení (rozsudok z 10. júla 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 63). Oznámenie o výhradách vzhľadom na svoju predbežnú povahu Komisii nijako nebráni v tom, aby zmenila svoje stanovisko v prospech dotknutých podnikov, a to bez toho, aby musela vysvetľovať prípadné rozdiely oproti svojim predbežným posúdeniam obsiahnutým v tomto oznámení (rozsudok z 10. júla 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, body 63 až 65).
- 37 Tieto úvahy však neumožňujú dospieť k záveru, že Komisia môže po oznámení o výhradách zmeniť podstatu ekonometrického modelu, na základe ktorého mieni založiť svoje námietky bez toho, aby o tejto zmene upovedomila zainteresované podniky a umožnila im uviesť v tejto súvislosti svoje pripomienky. Takýto výklad by totiž bol v rozpore so zásadou dodržiavania práva na obhajobu a článkom 18 ods. 3 nariadenia č. 139/2004, ktoré jednak vyžadujú, aby Komisia založila svoje rozhodnutia iba na námietkach, ku ktorým mali strany možnosť predložiť svoje pripomienky, a jednak stanovuje právo na prístup k spisu prinajmenšom pre priamo zúčastnené strany. Je takisto vylúčené, že by sa takéto prvky mohli považovať za interné dokumenty v zmysle článku 17 nariadenia č. 802/2004.
- 38 Okrem toho je potrebné pripomenúť, že požiadavka rýchleho konania, ktorá charakterizuje všeobecnú štruktúru nariadenia č. 139/2004, ukladá Komisii povinnosť dodržiavať prísne lehoty na prijatie konečného rozhodnutia (rozsudok z 10. júla 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 49). Komisia je povinná zosúladiť túto požiadavku rýchlosti s rešpektovaním práva na obhajobu.
- 39 V prejednávanej veci Všeobecný súd potom, čo v bodoch 199 a 200 napadnutého rozsudku verne opísal požiadavky vyplývajúce zo zásady dodržiavania práva na obhajobu, uviedol niekoľko skutkových konštatovaní, ktoré Komisia vo svojom odvolaní nenapadla.
- 40 V bodoch 201 a 211 až 213 napadnutého rozsudku takto konštatoval, že Komisia pri stanovení počtu členských štátov, na ktorých území by plánovaná koncentrácia viedla k značnému narušeniu efektívnej hospodárskej súťaže, vychádzala z konečnej verzie ekonometrického modelu.

- 41 V bode 202 napadnutého rozsudku Všeobecný súd uviedol, že konečná verzia ekonometrického modelu bola prijatá 21. novembra 2012, teda viac ako dva mesiace pred prijatím sporného rozhodnutia, a v bode 203, že Komisia túto konečnú verziu neoznámila spoločnosti UPS. V bodoch 205 až 208 napadnutého rozsudku Všeobecný súd konštatoval, že zmeny nachádzajúce sa v uvedenej konečnej verzii v porovnaní s modelmi, ktoré boli predmetom diskusie počas správneho konania, neboli zanedbateľné.
- 42 Okrem toho, ako uviedla generálna advokátka v bode 61 svojich návrhov, Komisia neposkytla žiadny dôkaz uvádzajúci konkrétne dôvody, prečo by bolo v danom okamihu prakticky nemožné vypočítať spoločnosť UPS k uvedenej konečnej verzii pri stanovení krátkej lehoty na odpoveď.
- 43 Vzhľadom na tieto skutočnosti sa teda Všeobecný súd nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 209 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že „Komisia nemôže tvrdiť, že nebola povinná oznámiť žalobkyni pred prijatím [sporného] rozhodnutia konečný model ekonometrickej analýzy“.
- 44 Prvý odvolací dôvod, pokiaľ ide o jeho druhú a tretiu časť, je teda potrebné zamietnuť ako nedôvodný.

O dôsledkoch, ktoré je potrebné vyvodiť z porušenia práva na obhajobu

– Argumentácia účastníkov konania

- 45 Komisia v prvej a druhej časti druhého odvolacieho dôvodu a v prvej a druhej časti štvrtého odvolacieho dôvodu spochybňuje posúdenie Všeobecného súdu uvedené v bode 210 napadnutého rozsudku, v ktorom tento súd rozhodol, že „právo žalobkyne na obhajobu [bolo] porušené, takže je potrebné zrušiť [sporné] rozhodnutie v rozsahu, v akom žalobkyňa dostatočne preukázala nie to, že pokiaľ by sa toto procesné pochybenie nevyskytlo, malo by [sporné] rozhodnutie odlišný obsah, ale to, že mohla mať možnosť, a to aj v menej výraznej miere, na lepšiu prípravu svojej obhajoby (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. októbra 2011, Solvay/Komisia, C-109/10 P, EU:C:2011:686, bod 57)“.
- 46 Komisia v prvom rade tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v tomto prípade uplatnil kritérium stanovené v bode 57 rozsudku z 25. októbra 2011, Solvay/Komisia (C-109/10 P, EU:C:2011:686).
- 47 Hoci sa toto kritérium týka len dôsledkov, ktoré je potrebné vyvodiť z opomenutia oznámiť účastníkovi konania dokument, ktorý je v jeho prospech, dotknutý ekonometrický model nebol dôkazným prostriedkom, ale nástrojom, ktorý umožňuje Komisii posúdiť pravdepodobné účinky koncentrácie na ceny. Aj keby však predsa len išlo o dôkazný prostriedok, takýto model je len potenciálnym dôkazom v prospech účastníka konania. Samotná skutočnosť, že model viedol k zníženiu počtu trhov členských štátov, na ktorých koncentrácia môže viesť k značnému narušeniu efektívnej hospodárskej súťaže z 29 na 15, je v tomto prípade nepostačujúca. Okrem toho skutočnosť, že jeden z faktorov použitých Komisiou bol v oznámení o výhradách viac v neprospech účastníka konania ako v konečnom rozhodnutí, neumožňuje sama osebe dospieť k záveru, že z dôkazov použitých na posúdenie týchto faktorov sa stali v štádiu tohto rozhodnutia dôkazy v prospech účastníka konania.
- 48 Komisia z toho vyvodzuje, že Všeobecný súd mal uplatniť pravidlo o porušení práva na obhajobu vyplývajúceho z neposkytnutia dôkazu v neprospech účastníka konania na základe rozsudku zo 7. januára 2004, Aalborg Portland a i./Komisia (C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, EU:C:2004:6, body 72 a 73), podľa ktorého vylúčenie dokumentu v neprospech účastníka konania, ktorý mu nebol poskytnutý, ako dôkazného prostriedku, môže viesť k zrušeniu napadnutého rozhodnutia len v prípade, ak neexistujú žiadne iné listinné dôkazy, o ktorých by účastníci konania vedeli počas správneho konania.

- 49 V druhom rade Komisia tvrdí, že ak by aj došlo k porušeniu práva spoločnosti UPS na obhajobu, takéto porušenie nemôže, na rozdiel od toho, ako rozhodol Všeobecný súd v bode 222 napadnutého rozsudku, v žiadnom prípade viesť k zrušeniu sporného rozhodnutia.
- 50 Komisia pripomína, že vo svojej argumentácii v konaní na prvom stupni uviedla, že na vyhlásenie koncentrácie za nezlučiteľnú s vnútorným trhom stačí konštatovať značné narušenie efektívnej hospodárskej súťaže na jedinom trhu. Pritom v Dánsku a Holandsku by plánovaná koncentrácia mala za následok zároveň značné narušenie efektívnej hospodárskej súťaže aj negatívny čistý účinok na ceny. Prinajmenšom v prípade oboch týchto trhov by teda akákoľvek chyba v ekonometrickom modeli týkajúcom sa úrovne cien nemala žiadne dôsledky, keďže konštatovanie značného narušenia efektívnej hospodárskej súťaže vychádza z iných faktorov. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa Komisia domnieva, že Všeobecný súd mal zamietnuť žalobný dôvod založený na porušení práva na obhajobu ako neúčinný.
- 51 Napokon podľa Komisie UPS nemôže tvrdiť, že ak by poznala konečnú verziu ekonometrického modelu, bola by schopná navrhovať nápravné opatrenia.
- 52 UPS spochybňuje argumentáciu Komisie.

– *Posúdenie Súdnym dvorom*

- 53 Ako bolo uvedené v bodoch 32 až 34 tohto rozsudku, ekonometrické modely vzhľadom na ich povahu a funkciu predstavujú relevantné nástroje analýzy budúceho vývoja, ktorú vykonáva Komisia v rámci konaní o kontrole koncentrácií. Metodologické základy, z ktorých vychádzajú tieto modely, by mali byť čo najobjektívnejšie s cieľom nepredbiehať výsledok tejto analýzy v jednom alebo druhom smere. Tieto skutočnosti teda prispievajú k nestrannosti a ku kvalite rozhodnutí Komisie, na ktorých v konečnom dôsledku závisí dôvera verejnosti a podnikov v legitimitu postupu kontroly koncentrácií v Únii.
- 54 Vzhľadom na tieto charakteristiky ekonometrický model nemožno považovať za dokument v neprospech alebo prospech účastníka konania podľa výsledkov, ku ktorým smeruje, a ich následného využitia na účely podporenia alebo vylúčenia niektorých námietok voči koncentrácii. Z hľadiska rešpektovania práva na obhajobu otázka, či absencia oznámenia ekonometrického modelu účastníkom koncentrácie odôvodňuje zrušenie rozhodnutia Komisie, nezávisí od predchádzajúceho posúdenia daného modelu ako dôkazu v neprospech alebo v prospech účastníka konania, ako to uviedla generálna advokátka v bode 40 svojich návrhov.
- 55 Vzhľadom na význam ekonometrických modelov pre analýzu budúceho vývoja účinkov koncentrácie by zvýšenie úrovne dôkazného bremena vyžadovanej pre zrušenie rozhodnutia z dôvodu porušenia práva na obhajobu, ku ktorému tak ako v tejto veci, došlo neoznáním zvolených metodologických alternatív, najmä pokiaľ ide o štatistické techniky, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou týchto modelov, ako to v podstate navrhuje Komisia, bolo v rozpore s cieľom spočívajúcim v podnecovaní Komisie, aby zabezpečila transparentnosť pri tvorbe ekonometrických modelov používaných v konaniach o kontrole koncentrácií a ohrozovalo by to aj účinnosť následného súdneho preskúmania jej rozhodnutí.
- 56 Z uvedených skutočností vyplýva, že Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 210 napadnutého rozsudku rozhodol, že „právo žalobkyne na obhajobu [bolo] porušené, takže je potrebné zrušiť [sporné] rozhodnutie v rozsahu, v akom žalobkyňa dostatočne preukázala nie to, že pokiaľ by sa toto procesné pochybenie nevyskytlo, malo by [sporné] rozhodnutie odlišný obsah, ale to, že mohla mať možnosť, a to aj v menej výraznej miere, na lepšiu prípravu svojej obhajoby (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. októbra 2011, Solvay/Komisia, C-109/10 P, EU:C:2011:686, bod 57)“.

- 57 V dôsledku toho a v rozpore s tým, čo tvrdí Komisia, Všeobecný súd nemohol vyhlásiť žalobný dôvod založený na porušení práva na obhajobu uvádzaný spoločnosťou UPS v prvostupňovom konaní za neúčinný z dôvodu, že pokiaľ ide o dánsky a holandský trh, Komisia konštatovala existenciu značného narušenia efektívnej hospodárskej súťaže bez ohľadu na akékoľvek zohľadnenie ekonometrického modelu.
- 58 Preto je potrebné zamietnuť prvú a druhú časť druhého odvolacieho dôvodu, ako aj prvú a druhú časť štvrtého odvolacieho dôvodu.

O porušení povinnosti odôvodnenia

– Argumentácia účastníkov konania

- 59 V prvom rade Komisia v prvej časti prvého odvolacieho dôvodu a druhej časti tretieho odvolacieho dôvodu spochybňuje bod 198 napadnutého rozsudku, ktorý znie takto:

„Posúdiť prvú časť druhého žalobného dôvodu, týkajúcu sa pravdepodobných účinkov koncentrácie na ceny, znamená overiť, či bolo právo žalobkyně na obhajobu dotknuté za podmienok, že predmetná ekonometrická analýza vychádzala z iného ekonometrického modelu, než aký bol predmetom kontradiktórnej diskusie počas správneho konania.“

- 60 Všeobecný súd tým podľa Komisie opomenul rozhodnúť o jej argumentácii zhrnutej v bode 181 napadnutého rozsudku, v ktorej tvrdila, že keďže oznámenie o výhradách má len predbežnú povahu, je oprávnená revidovať alebo pridať niektoré okolnosti neskôr, a to s výhradou, že v rozhodnutí budú zachované rovnaké výhrady, aké boli oznámené stranám. Pritom absencia právne korektného zohľadnenia niektorého z tvrdení účastníka konania v prvostupňovom konaní predstavuje podľa Komisie nesprávne právne posúdenie (rozsudok z 2. apríla 2009, France Télécom/Komisia, C-202/07 P, EU:C:2009:214, bod 41). Keďže Všeobecný súd neuviedol žiadne vysvetlenie dôvodov, pre ktoré sa domnieval, že nie je potrebné odpovedať na jedno z hlavných tvrdení Komisie, podľa jej názoru porušil svoju povinnosť odôvodnenia (rozsudok z 19. decembra 2012, Mitteldeutsche Flughafen a Flughafen Leipzig-Halle/Komisia, C-288/11 P, EU:C:2012:821, bod 83).
- 61 V druhom rade Komisia v prvej časti tretieho odvolacieho dôvodu Všeobecnému súdu vytyka, že opomenul vziať na vedomie argumentáciu uvedenú v prvostupňovom konaní v jej odpovediach na otázky Všeobecného súdu položené po pojednávaní zo 6. apríla 2016, podľa ktorej je použitie spojitej premennej vo fáze predpovede v rámci ekonometrického modelu nielen odôvodnené, ale okrem toho aj „intuitívne vyplýva“ z metodiky, ktorú navrhla UPS v štádiu hodnotenia. Podľa Komisie nemožno tvrdiť, že napadnutý rozsudok obsahuje čo i len implicitné odôvodnenie, pokiaľ ide o tento bod, takže nemožno vychádzať z toho, že Všeobecný súd preskúmal tvrdenia Komisie.
- 62 V treťom rade Komisia v rámci druhej časti druhého odvolacieho dôvodu a tretej časti štvrtého odvolacieho dôvodu tvrdí, že Všeobecný súd v bodoch 198 až 222 napadnutého rozsudku neodpovedal na jej tvrdenie, že žalobný dôvod spoločnosti UPS založený na porušení práva na obhajobu je neúčinný, pretože konštatovanie značného narušenia efektívnej hospodárskej súťaže na dánskom a holandskom trhu sa nezakladalo výlučne na výsledkoch ekonometrického modelu. Podľa nej je rozporuplné, že napadnutý rozsudok vyslovuje neplatnosť sporného rozhodnutia pre porušenie práva na obhajobu, keď sa zároveň v bodoch 217 a 218 napadnutého rozsudku konštatuje jednak, že konečná verzia ekonometrického modelu „mohl[a] prinajmenšom v istých členských štátoch svedčiť proti kvalitatívnym informáciám, ktoré Komisia zohľadnila“ a zároveň, že táto verzia umožnila Komisii znížiť počet krajín, v ktorých koncentrácia viedla k značnému narušeniu efektívnej hospodárskej súťaže.
- 63 UPS spochybňuje argumentáciu Komisie.

– Posúdenie Súdny dvorom

- 64 Pokiaľ ide o prvú výhradu uvedenú v prvej časti prvého odvolacieho dôvodu a v druhej časti tretieho odvolacieho dôvodu, stačí konštatovať, že dôvodmi uvedenými v bodoch 198 až 209 napadnutého rozsudku Všeobecný súd síce implicitne, ale nevyhnutne odpovedal na argumentáciu Komisie zhrnutú v bode 181 napadnutého rozsudku. Preto je potrebné zamietnuť prvú výhradu ako nedôvodnú.
- 65 Pokiaľ ide o druhú výhradu uvedenú v prvej časti tretieho odvolacieho dôvodu, je potrebné pripomenúť, že dôvodmi uvedenými v bodoch 198 až 208 napadnutého rozsudku Všeobecný súd z právneho hľadiska odôvodnil svoje posúdenie uvedené v bode 209 tohto rozsudku, podľa ktorého „Komisia nemôže tvrdiť, že nebola povinná oznámiť žalobkyni pred prijatím [sporného] rozhodnutia konečný model ekonometrickej analýzy“.
- 66 Všeobecný súd predovšetkým v bode 205 napadnutého rozsudku skonštatoval, že zmeny, ktoré Komisia vykonala na ekonometrickom modeli, nie sú zanedbateľné. Všeobecný súd okrem toho v bode 207 napadnutého rozsudku uviedol, že „Komisia... vychádzala vo fáze odhadu z diskretizovanej premennej a vo fáze predpovede zo spojitej premennej“ a v bode 208 uvedeného rozsudku, že „aj keď použitie diskretizovanej premennej bolo počas správneho konania predmetom opakovaných diskusií, zo spisu nevyplýva, že by to platilo aj v prípade použitia rôznych premenných v rôznych fázach, z ktorých pozostáva ekonometrická analýza“.
- 67 Týmito dôvodmi Všeobecný súd odôvodnil svoje rozhodnutie z právneho hľadiska, a síce implicitne, ale nevyhnutne zamietol tvrdenie Komisie, že UPS bola schopná „intuitívne“ identifikovať zmeny vykonané na ekonometrickom modeli. Preto je potrebné zamietnuť druhú výhradu ako nedôvodnú.
- 68 Pokiaľ ide o tretiu výhradu uvedenú v druhej časti druhého odvolacieho dôvodu, ako aj v tretej časti štvrtého odvolacieho dôvodu, stačí konštatovať, že táto argumentácia vychádza z predpokladu, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 210 napadnutého rozsudku rozhodol, že konštatované porušenie práva na obhajobu vedie k zrušeniu sporného rozhodnutia „v rozsahu, v akom žalobkyňa dostatočne preukázala nie to, že pokiaľ by sa toto procesné pochybenie nevyskytlo, malo by [sporné] rozhodnutie odlišný obsah, ale to, že mohla mať možnosť, a to aj v menej výraznej miere, na lepšiu prípravu svojej obhajoby“. Z dôvodov už uvedených v bodoch 53 až 58 tohto rozsudku je však tento predpoklad nesprávny. Tretí odvolací dôvod je teda potrebné zamietnuť ako nedôvodný.
- 69 Z prechádzajúcich úvah vyplýva, že odvolanie je potrebné zamietnuť v celom rozsahu.

O trovách

- 70 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní podľa článku 184 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže UPS navrhla, aby bola Komisii uložená povinnosť nahradiť trovy konania, a Komisia nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené, aby jej bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

1. Odvolanie sa zamieta.

2. Európska komisia je povinná nahradiť trovy konania.

Podpisy